

Nr 3.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående de tider, då allmän fastighetstaxering skall äga rum, m. m.

I en den 4 december 1953 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 10, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) förordning angående de tider, då allmän fastighetstaxering skall äga rum;

2) lag angående ändring av bestämmelserna rörande ikraftträdande av lagen den 1 juni 1951 (nr 438) om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

3) förordning om ändrad lydelse av 2 § 1 mom. och 58 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379); samt

4) förordning angående ändring av förordningen den 1 juni 1951 (nr 440) med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid taxering av fastighet (skogsvärderingsinstruktion).

Beträffande författningsförslagets lydelse tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 2—4).

Rörande propositionens huvudsakliga innehåll må här nämnas följande.

I propositionen föreslås, att de allmänna fastighetstaxeringar, som författningsenligt skulle ha verkställts år 1955 och därefter vart femte år, i stället skall äga rum år 1957 och därefter vart femte år.

Vid ärendets behandling inför Kungl. Maj:t har *departementschefen* anfört följande.

»Allmän fastighetstaxering skall enligt 12 § 1 mom. kommunalskattelagen verkställas vart femte år. Jämlikt punkt 1 av övergångsbestämmelserna till samma lag verkställdes sådan taxering enligt nämnda lag första gången år 1933. Därpå följande allmänna fastighetstaxering ägde rum år 1938. Den allmänna fastighetstaxering, som skulle ha skett år 1943, blev uppskjuten och ägde i stället rum år 1945. Därpå följande allmänna fastighetstaxering skulle ha verkställts år 1948 men blev uppskjuten i första hand till år 1949. Icke heller detta år skedde någon sådan taxering. Genom förordning den 13 februari 1948 (nr 48) angående de tider, då allmän fastighetstaxering skall äga

rum, föreskrevs nämligen att allmän fastighetstaxering skulle äga rum år 1950 och därefter vart femte år. Emellertid blev även 1950 års allmänna fastighetstaxering uppskjuten först till år 1951 och därefter till år 1952, vilket år allmän fastighetstaxering senast skedde. Sedan år 1938 har alltså allmän fastighetstaxering ägt rum endast vart sjunde år i stället för såsom i kommunalskattelagen förutsatts vart femte år.

Nästa allmänna fastighetstaxering skulle jämlikt förenämnda 1948 års förordning rätteligen äga rum år 1955. Om så sker, skulle tidrymden mellan den senaste allmänna fastighetstaxeringen och den nästkommande således bli två år kortare än som föreskrives i kommunalskattelagen. I och för sig synes anledning icke föreligga att tillämpa en kortare tidrymd än den i kommunalskattelagen angivna femårsperioden. I samband med antagandet av den förordning, varigenom beslöts att senaste allmänna fastighetstaxering skulle äga rum år 1952, fördes ej på tal när den därpå följande allmänna fastighetstaxeringen skulle ske. I det relativt labila läge, som förelåg beträffande fastighetspriserna vid tidpunkten för nämnda beslut, var det en avgjord fördel att vänta för att senare bedöma när allmän fastighetstaxering lämpligen borde ske efter 1952 års fastighetstaxering. Några större förändringar i prisnivån för fastigheter har icke förekommit sedan 1952 års taxeringsvärden å fastigheter fastställdes och torde, såvitt nu kan bedömas, knappast komma att inträffa under den tid av drygt ett år som återstår, om nästa allmänna fastighetstaxering skall äga rum år 1955. Om sådan taxering genomföres redan år 1955, torde de nu gällande taxeringsvärdena få antagas i stor utsträckning komma att oförändrade fastställas som nya taxeringsvärden. Beträffande taxeringen av skogsfastigheter skulle dock avvikelser komma att ske i en något större omfattning, bland annat på grund av den ändrade metod för uppskattningen av sådan fastighets värde, som år 1951 antogs att gälla vid 1955 års allmänna fastighetstaxering.

Med hänsyn till att med en allmän fastighetstaxering är förenade stora kostnader och åtskilligt arbete, bör sådana taxeringar icke komma för ofta. Om nästa allmänna fastighetstaxering genomföres redan år 1955 skulle taxeringsmyndigheterna få ägna en relativt stor del av sin arbetstid åt arbetet med fastighetstaxeringen vid en tidpunkt, då de med hänsyn till de på sistone vidtagna ändringarna på området för den direkta beskattningen och rörande uppbörden måste ägna särskild uppmärksamhet åt det ordinarie taxeringsarbetet.

Av nu anförda skäl finner jag ett uppskov med nästa allmänna fastighetstaxering motiverat. Härtill kommer att vissa, för nästa allmänna fastighetstaxering betydelsefulla undersökningar icke slutförts. Dessa undersökningar avser att klargöra, hur en med tillämpning av den utav 1951 års riksdag beslutade nya metoden för taxering av skogsmark och växande skog verkställd skogstaxering skulle för vissa beredningsdistrikt ha utfallit i jämförelse med den taxering, som verkställts med tillämpning av de för 1952 års allmänna fastighetstaxering gällande bestämmelserna. De utredningsmän, som omhänderhar dessa undersökningar, har under hand meddelat, att undersökning-

arna icke torde vara slutförda förrän tidigast under våren 1954. Om resultatet av dessa undersökningar blir sådant, att det bör föranleda ändringar i den nya skogsvärderingsinstruktionen, torde tiden bli för knapp för att medge beslut härom vid 1954 års riksdag. Även dessa omständigheter talar för ett uppskov med nästa allmänna fastighetstaxering.

Vad angår den tidpunkt, till vilken taxeringen bör uppskjutas, synes det av flera skäl lämpligt att uppskovet göres så långt, att den i 12 § 1 mom. kommunalskattelagen angivna tidrymden av fem år kommer att förflyta mellan senaste och nästkommande allmänna fastighetstaxering. I enlighet härmed förordar jag, att sådan taxering nästa gång äger rum år 1957. Lämpligen bör även efterföljande taxeringar framflyttas i motsvarande mån och således vidtagas år 1962, 1967 o. s. v.

Om detta förslag godkännes bör den ändrade lagstiftning rörande uppskattning av värdet å fastighet med växande skog, som antogs år 1951 att gälla vid 1955 års allmänna fastighetstaxering, i stället första gången tillämpas vid den allmänna fastighetstaxering som sker år 1957. Detta nödvändiggör ändring av de bestämmelser, som reglerar ikraftträdandet av nämnda lagstiftning.

I detta sammanhang torde jag få anmäla en annan fråga. I proposition nr 118 till 1952 års riksdag hemställde Kungl. Maj:t att riksdagen måtte godkänna, att riksskogstaxeringen och avverkningsstatistiken m. m. skulle utformas enligt de riktlinjer, som angivits i propositionen. Riksdagen biföll nämnda proposition. Enligt vad chefen för jordbruksdepartementet anförde i propositionen borde det lokala arbetet med insamlande av prisuppgifter för prisstatistiken överflyttas från länsstyrelserna till skogsvårdsstyrelserna. Den centrala bearbetningen av dessa uppgifter borde omhänderhas av skogsstyrelsen och icke som för närvarande av domänstyrelsen.

Genom beslut den 30 oktober 1953 har Kungl. Maj:t uppdragit åt skogsstyrelsen att utföra den centrala sammanställningen av förenämnda prisstatistik. På grund härav bör vissa ändringar nu vidtagas i den från och med nästa allmänna fastighetstaxering gällande skogsvärderingsinstruktionen den 1 juni 1951, nr 440, ävensom i 58 § 1 mom. taxeringsförordningen.»

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förvarande proposition nr 10,

1) antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående de tider, då allmän fastighetstaxering skall äga rum;

2) för sin del antaga det vid propositionen fogade förslaget till lag angående ändring av bestämmelserna rörande ikraftträdande av lagen den 1 juni 1951 (nr 438) om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);

3) för sin del antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om ändrad lydelse av 2 § 1 mom. och 58 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379); samt

4) för sin del antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändring av förordningen den 1 juni 1951 (nr 440) med instruktion för värdering av skogsmark och växande skog vid taxering av fastighet (skogsvärderingsinstruktion).

Stockholm den 26 januari 1954.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Franzon, Gustaf Elofsson, Velande, Söderquist, Niklasson, Damström, Englund och Snygg; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby, Orgård, Sjölin, Jonsson i Skedsbygd, Brandt, Kollberg, Kärrlander, Henriks-son och Nilsson i Svalöv.